

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 413/2552

- **ความผิดฐานลักทรัพย์เป็นการเอาทรัพย์ไป เป็นความผิดสำเร็จเมื่อทรัพย์เคลื่อนที่**

-
ข้อมูลย่อ

จำเลยยังมีได้พาเตอบไฟฟ้าของผู้เสียหายออกไปพ้นนอก
ห้างสรรพสินค้าของผู้เสียหาย แต่ก็ได้เคลื่อนย้ายเตอบไฟฟ้าออกจาก
จุดที่ผู้เสียหายเก็บหรือวางทรัพย์นั้นไว้ ทั้งยังผ่านจุดที่ลูกค้าจะต้อง
ชำระค่าสินค้าแก่พนักงานเก็บเงินไปแล้ว จึงถือได้ว่าจำเลยพาทรัพย์
ของผู้เสียหายเคลื่อนที่ไปแล้วโดยมีเจตนาทุจริต การกระทำของจำเลย
จึงเป็นความผิดสำเร็จ

-
หมายเหตุ

การกระทำความผิดฐานลักทรัพย์เป็นการเอาทรัพย์ไปเป็นความผิดสำเร็จ
เมื่อทรัพย์เคลื่อนที่ การที่จำเลยเคลื่อนย้ายเตอบไฟฟ้าออกจากจุดที่ผู้เสียหายเก็บหรือ
วางทรัพย์เป็นการเอาทรัพย์ไป จึงเป็นความผิดสำเร็จ การผ่านจุดชำระเงินโดยไม่ชำระเงิน
เป็นเรื่ององค์ประกอบภายในที่แสดงว่าจำเลยมีเจตนาทุจริตหรือไม่เท่านั้น เนื่องจาก
การซื้อสินค้าในห้างสรรพสินค้าต้องนำสินค้ามาชำระเงินแก่พนักงานเก็บเงินที่จุด
ชำระเงินเท่านั้น トラบใดที่ยังไม่ผ่านจุดชำระเงินจำเลยยังชำระเงินได้ การพิสูจน์ถึง
เจตนาทุจริตก่อนนั้นจึงทำได้ยาก ดังนั้น ถ้าพิสูจน์ได้ว่าจำเลยมีเจตนาทุจริตและ
เคลื่อนย้ายเตอบไฟฟ้า ก็เป็นความผิดสำเร็จแม้เปลี่ยนใจยอมชำระเงินตอนผ่านจุด
ชำระเงิน ก็ไม่เป็นการพยายามกระทำความผิด หรือไม่มีความผิดฐานลักทรัพย์

ไพโรจน์ วายภาพ

-
องค์ประกอบความผิดฐานลักทรัพย์ แยกได้ดังนี้

1. ผู้ใดเอาไป
2. ทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย
3. เจตนาโดยทุจริต

ลักษณะของการเอาไป ต้องเป็นการเอาไปโดยแย่งการครอบครองในลักษณะ
ตัดกรรมสิทธิ์ของเจ้าของทรัพย์โดยเด็ดขาด และการเอาไปต้องมีการพาทรัพย์นั้นเคลื่อนที่
ออกไป (เคลื่อนที่ไปจากที่ที่ทรัพย์อยู่)

เจตนาโดยทุจริต คือ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย
สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

การวินิจฉัยว่ากรณีใดเป็นความผิดฐานลักทรัพย์หรือไม่นั้น ต้องพิจารณาข้อเท็จจริง
เป็นเรื่องๆ ไป โดยดูจากข้อเท็จจริงตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ได้เคยวางบรรทัดฐานไว้ เช่น

-เอาทรัพย์ผู้อื่นไปเพียงชั่วคราว ไม่ผิดลักทรัพย์ (ฎีกา 1915/2543)

-เอาทรัพย์ผู้อื่นไปด้วยเพราะต้องการหยามหน้า คึกคะนอง อวดเพื่อน

ไม่เป็นลักทรัพย์ (ฎีกา 5164/2542)

-เอาทรัพย์ผู้อื่นไปโดยถือวิสาสะในความเป็นญาติ คนสนิทชิดเชื้อ คนรู้จัก

ไม่เป็นลักทรัพย์ (ฎีกา 3772/2529)

-เอาทรัพย์ผู้อื่นไป โดยเข้าใจว่าเป็นทรัพย์ตัวเอง ถือว่าขาดเจตนาไม่เป็นลักทรัพย์ เป็นต้น

ศิวาพร คารวนันท์ ผู้เรียบเรียง